

Jeronimus Wil je nog eens... in mijn oor bijten?
Birgit Kom maar. *(Ze knabbelt aan zijn oor)*
Jeronimus Ik knabbel weer aan rubberen tepels, en duik van mijn toren in het baarmoeder-zwembassin, spinnend als een waterkat... Hoe vind je dat?
Birgit Boeiend. Ik vind jou altijd boeiend.
Jeronimus Ook een beetje dreigend?
Birgit Je ogen.
Jeronimus Oidipous?
Birgit Veel meer.
Jeronimus Denk je, dat ik een bokaal, met een vis er in, tegen de grond zou durven gooien, en me dan met de scherven de ogen uitkrabben?
Birgit En de vis?
Jeronimus De vis... de vis.. ik heb de vis niet gedood, Birgit. Ik heb niemand gedood. Enkel de katten. Weet Gloster iets van katten? Dat zal wel. Gloster weet alles. Hij moet sterven. Hij zal je vroeg of laat van mij wegtrekken, hij zal een hoer van je maken, je kaalscheren, je dichtnaaien, je hoofd afsnijden, en het aan mij adresseren. *(tot ingebeelde vijand)* Dat zal ik nooit toestaan, Gloster. Hoor je me? Schurftige inspecteur! *(De Heer = Gloster komt te voorschijn. Hij heeft een mes bij dat, zoals later zal blijken, het mes is van Juul, en hij bedreigt daar Jeronimus mee, als in een goeie ouwe nachtmerrie)* Niet doen, inspecteur, ik zal alles vertellen. Al wat u wil. Ik zit barstensvol geheimen, die ik al te graag ontsluit; ik stik in de bekentissen, die als overrijpe vruchten trekken aan de takken van mijn ziel; ladenvol nooit eerder gehoorde informatie over drie jaar huwelijk met Vera schud ik over u leeg; mijn uitvindingen krijgt u kado, ik zal charleston dansen voor Juul, de open haard aansteken, een kalf slachten, en Vera tooien met zijden slingers van spijt, als ze terugkomt. Laat ons nog eenmaal rond de tafel verhalen vertellen, ganzenbordend gebakjes eten, boete doen... *(Gedurende deze tekst is Birgit langzaam, erg langzaam verdwenen en is Gloster langzaam, erg langzaam, dichterbij gekomen)*
(Dan komt er een ommekeer in Jeronimus' denken. De toon wordt lichter, en er duiken ook meer flarden realiteit op. Ergens in niemandsland tussen droom, herinnering, toekomst en heden)
(Gloster neemt een plotse verwijdering. Alsof hij nu pas bij Jeronimus binnenkomt)
Gloster Goeienavond.
Jeronimus Goeienavond.
Gloster Ik heb mijn fiets in de hall gezet. Stoort dat?
Jeronimus Vera houdt van fietsen in de hall.
Gloster Natuurlijk. Knus huis. Gezellige foto's.
Jeronimus O ja?
Gloster Wie is dat?
Jeronimus Juul, mijn schoonvader.
Gloster Is dat Juul? Onherkenbaar. Op dat driewielertje. En dat?
Jeronimus Juul.
Gloster Mooie fiets waar hij opzit.
Jeronimus Een kado van Vera.
Gloster Schattig. Is dit ook Juul?
Jeronimus Als prins karnaval.
Gloster Kijk eens aan: een hele muur vol Juul.
Jeronimus Ja.
Gloster En hier leefde Moia?
Jeronimus Bedoelt u Vera?
Gloster Ik heb haar naam veranderd. Vera is zo banaal, voor een vrouw die verlangt naar charme, naar kracht, naar spieren.
Jeronimus Voorvinger-, bovenarm-, onderbuik-, tussenbeen...
Jeronimus Mannenspielen.
Gloster U bent toch haar man?
Jeronimus Haar echtgenoot. *(stilte)* Een eeuwigheid van drie jaar heb ik besteed om van haar geen hoer te maken.
Gloster Ze moet het verkeerd begrepen hebben.
Jeronimus Ja.
Gloster Moia was niet weg van u, en toch is ze nu weg. *(Hij glimlacht om het woordspelletje)*
Jeronimus Misschien is ze wel altijd weg geweest?

Gloster Misschien doet u vrouwen vluchten?
Jeronimus Neen, neen. Birgit is anders. Birgit is...
Gloster Birgit... Slaapt u wel eens met haar?
Jeronimus Voorlopig niet.
Gloster Maar u kijkt er wel naar uit?
Jeronimus Zij meer dan ik. Ik ben niet zo... niet zo...
Gloster Gespied?
Jeronimus *(knikt)* Birgit is niet fallisch bezeten, o neen... zij vibreert op hogere frekwenties... Zij ontwerpt telkens weer andere, zachte luisterruimtes voor mijn hete geest, haar ogen zijn zelf op mijn opengeknaagde geweten; als haar nagels mijn rug krabben, masseren ze mijn ziel...
Gloster *(zakelijk)* U bent dus verliefd.
Jeronimus Méér! Veel meer. Ik heb van haar hoofd weer een glimlacht gemaakt, na al die ellende die ze heeft gekend, met haar man vroeger, met de vieze visies van zijn vrienden officieren. Dat is me bij Vera nooit gelukt. Erger, ze is Juul gaan zeggen dat ik haar lachzenuwen heb doorgeknipt.
Gloster Door haar te ergeren met uw vijfdehandse poëzie? Door in slaap te vallen voor uw t.v.? Door uw oren te stoppen voor haar nieuwtjes over de burens, de kattevlooiens, de bloemetjesperken, Juul?
Jeronimus Wat had ik kunnen doen, inspecteur?
Gloster Wanneer hebt u Birgit voor het eerst ontmoet?
Jeronimus Op de donderdagse trein naar zee. Nadat ze de eerste keer naar mij had geglimlacht, knipte ik vaak in de vingers van de reizigers. Dat heeft me sancties van mijn bazen opgeleverd. Maar dat kon me niks schelen. Ik had nog maar één wens: contact met haar krijgen. En ik heb het klaargespeeld. *(dromerig)* Sindsdien zagen we elkaar geregeld, in de meest uitdagende hoekjes: een tiensterrenhotel, een vroeg-gotische sacristie, een draaimolen, een afgedankte lift, een verlaten kooiestal, een braambessenstruikenbos, een paddestoelengrot, een barok praalbed van kunstleer...
(Hij heeft dit allemaal zeer mechanisch en snel gedebiteerd, een kolkende beeldenstroom)
Gloster *(droog onderbrekend)* Een kerkhof?
Jeronimus *(kijkt hem verbaasd, dan paniekerig aan)* *(Gloster glimlacht myserieus)* Ik weet niets van een kerkhof. Ik ontken! Ik ontken *(stilte)*
Gloster *(nu reeds verrassend zakelijk. Andere toon)* Denk u dat uw vrouw aan haar trekken kwam, mijnheer Van den Water?
Jeronimus Hoe bedoelt u?
Gloster Als zoogdiër?
Jeronimus *(stilte)* Misschien niet. Wel als vogel denk ik.
Gloster Als vrije vogel?
Jeronimus *(stilte)* Neen, wel vrij als een vlinder.
Gloster Vlindervrij is voor ons hetzelfde als vogelvrij, mijnheer Van den Water. Wij zijn geen dichters.
Jeronimus Het is niet hetzelfde. Een vogel, vrij of niet, komt hoe dan ook uit een ei, maar zelfs de meest vrije vlinder komt uit een rups!
Gloster *(bekijkt hem een tijdje. Denkt na)*
Jeronimus Ik bedoel, ik ben met de rups getrouwd. Ik ben de dorre struik, die nooit meer zal beleven dat de vlinder uit zijn bloemen honing zuigt... Voor elke dode vlinder staat een kaalgevreten blad. *(Dit was heel stil gezegd en dan plotseling krijgen we een toon- en ritmewisseling)* Denkt u, dat Vera, als onbevredigd zoogdiër, is verdwenen omdat ze zwanger was, van iemand anders?
Gloster Neen.
Jeronimus Waarom dan wel?
Gloster Om zich een kogel door de kop te schieten. De revolver is toch weg?
Jeronimus Ja...
Gloster U zei, dat U Birgit Petterson geregeld

zag op de trein van Antwerpen naar Oostende... Nu ongeveer... zes maand. Klopt?
Jeronimus Ja.
Gloster En ze heeft u alles verteld over haar verleden?
Jeronimus Heel veel.
Gloster Haar man, officier, gespecialiseerd in ontbladeringstechnieken, geapprecieerd door wie boven hem stond, gehaat door zijn ondergeschikten...
Jeronimus En door Birgit.
Gloster Pardon? Ja, ja... Een jaar geleden ongeveer gescheiden...
Jeronimus Met veel ellende. Een rotboel.
Gloster *(koel)* Ja. Mogelijk. *(verder in het dossier)* Ze heeft toen werk gezocht, en vond in Oostende een betrekking als lerares contrapunt...
Ik kom terug op het allereerste contact. Vertel me daar over.
Jeronimus Dat was een avond in december... De laatste trein van de kust naar Antwerpen. Ik doe mijn gewone controle, ik kom in haar compartiment, en ze is er helemaal alleen. Ik... ze glimlacht. Ik glimlacht. En ik denk: ik doe het.
Gloster Wát?
Jeronimus Ik zeg het haar.
Gloster Wát?
Jeronimus "Ik ben verliefd op u." En dan wilde ik gewoon doorstappen, en wachten tot 's anderendaags, en hopen...
Gloster U deed het niet?
Jeronimus Neen.
Gloster ZIJ deed het?
Jeronimus Neen.
Gloster U vraag haar spoorkaartje en...
Jeronimus Ik vroeg niets. Ze opende haar tas, de grote bruine leren tas, ze neemt haar kaartje, geeft het me, en dan merk ik dat er een klein briefje aan vastzit. Ik hou het briefje, knip het kaartje, glimlach, zij glimlacht, en ik ga verder...
Gloster Geen woord?
Jeronimus Geen woord. De innigste contacten heb je vaak in woordeloze dromen... Ik bedoel... dat moment, een briefje, een glimlach... die spanning... als ik dat in beelden kon vastleggen, zou ik een groot dichter kunnen worden...
Gloster Wat stond er op het briefje?
Jeronimus Een notenbalkje. Met vier noten.
Gloster Vier noten? En verder?
Jeronimus Een solslutel.
Gloster Ah?
Jeronimus *(zingt)* Mi mi fa sol.
Gloster *(zingt)* Mi mi fa sol?
Jeronimus Ja.
Gloster Verder?
Jeronimus Twee dagen later: zelfde ontmoeting. Weer een briefje.
Gloster Met een notenbalkje? *(Jeronimus knikt)* Mi mi fa sol?
Jeronimus Neen, mi mi fa kruis, sol kruis. *(Gloster bekijkt hem)* *(Jeronimus zingt:)* Mi mi fa sol. Klinkt heel anders, niet?
Gloster Zit er iets achter?
Jeronimus Er zit iets in. Alles zit er in. Een wereld. Een...
Gloster Neen, niet zeggen. Ik vraag het aan mijn dochtertje. Ze is negen, en studeert notenleer en dwarsfluit... *(noteert)* Sol kruis?
Jeronimus Sol kruis. Mijn passie voor Birgit is niets voor uw dochtertje.
Gloster Ze is zeer begaafd.
Jeronimus Birgit heeft me een wereld leren ontdekken.
Gloster Toen ze zes was, speelde ze haar eerste Mozart. Een wereld, zei u?
Jeronimus Het vermogen van twee verwante zielen om elkaar woordeloos af te tasten.
Gloster Gewoonlijk wordt eerst het lichaam afgetast. Onze opleiding is verouderd, denk ik; wij zijn allemaal halve geleerden, psychologen, criminologen, sociologen, noem maar op, maar niemand is gespecialiseerd in zielsverwantschap.